

stod jo her under førstebehandlingen og bortforklarede huslejevirkningerne og de tal, vi lagde frem, og som endda efterfølgende viste sig at være en underdrivelse. De var ikke engang så store, som det viste sig at de var, da ministeren så kom med beregningerne. Og det havde man altså ikke gennemtænkt, da man fremsatte forslaget, for vi fik at vide under førstebehandlingen, at det var os, der så spøgelse ved højlys dag.

Men da det så viste sig, at det ikke var tilfældet, at det desværre var rigtigt, hvad vi sagde, at det endda var endnu værre, end vi havde sagt, hvilken konklusion drager regeringen så? Drager den så denne konklusion: Jamen vi tog fejl, vi må erkende, at det, vi sagde under førstebehandlingen, nemlig at det her ikke var så slemt, viste sig at være forkert, vi tog fejl. Det kan man jo komme til. Det vil jeg ikke engang bebrejde ministeren. Han kan jo have været i god tro under førstebehandlingen. Ja, det vil jeg endda tro at han var.

Men hvad sker der så, da han ser i øjnene, at det, han sagde under førstebehandlingen, at det, hans ordfører sagde under førstebehandlingen, ikke holder stik? Så kører han bare videre – så kører man bare videre.

Det er sådan en underlig måde at håndtere en debat på. Ministeren ville jo aldrig blive bebrejdet fra vores side, hvis han efterfølgende kom og sagde: Det er rigtigt. Tallene viser, at bekymringen hos oppositionen er berettiget. Lad os sætte os ned og forhandle om, hvordan vi kan rette op på den situation og give beboerne en garanti for, at det her ikke skal være forringelser, sådan at vi også kan opfylde de løfter, som statsministeren har givet. Men det var ikke det, der skete. Tværtimod tromler man bare videre.

Selv om borgmester Søren Pind råber om hjælp til Københavns Kommune for at få nogle beføjelser, så man kan styre byfornyelsen bare en lille smule og undgå, at beboerne skal sidde i fugtramte lejligheder i måned efter måned, uden at nogen kan gøre noget som helst, fordi der er udlejere, der er fuldstændig skrupelløse og samvittighedsløse, hvad sker der så fra regeringens side? Ja, der sker det, at man propper ørerne fulde af vat og håber, at lyden uden for murene aldrig nogen sinde når herind. Men det gør den. På et eller andet tidspunkt gør den, om ikke andet så i forbindelse med næste folketingsvalg.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det jo opløftende at høre en lang og intensiv tale fra hr. Keld Albrechtsen, der har lyttet til hr. Søren Pind. Nu mangler vi bare, at hr. Keld Albrechtsen også begynder at føre noget af den politik, hr. Søren Pind ellers normalt står for.

Årsagen til, at jeg bad om en kort bemærkning, var, at det lyder på hr. Keld Albrechtsen, som om dette her byfornyelsesreformforslag skulle være det, der nu gjorde, at man for fremtiden bare kunne lade sundhedsskadelige boliger flyde, at man bare kunne lade være med at gøre noget ved det, og som om man ikke havde nogen mulighed for på nogen måde at gribe ind over for sundhedsskadelige boliger.

Det er jo ikke rigtigt. Vi har netop, fordi vi fratager kommunen nogle værktøjer, sat yderligere fokus på det, man kalder kondemnering af boliger, som er sundhedsskadelige, således at kommunen har mulighed for at gribe ind, hvis boligerne er sundhedsskadelige.

Så den utryghed, som Enhedslisten her forsøger på at kaste ind hos lejerne, er lige så forkert som alt det, vi ellers har hørt hele dagen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg give hr. Ulrik Kragh det løfte, at jeg ingen planer har om i almindelighed at prøve på at fremføre den politik, som Søren Pind står for. Men derfor kan Søren Pind jo godt i en konkret sag have fat i noget rigtigt. Den anerkendelse skal manden jo da have, også selv om han er Venstreborgmester.

Jeg vil godt spørge hr. Ulrik Kragh: Har hr. Ulrik Kragh nøje gennemlæst det høringssvar, som er kommet fra Københavns Kommune, og som jo lægger vægt på de problemer, der er i lovforslaget? Har man gjort det? Det kommer jeg i tvivl om, når jeg hører hr. Ulrik Kraghs bemærkninger.

Kl. 14.35

Så vil jeg godt spørge: Tror hr. Ulrik Kragh, at det, beboerne, der bor i en ejendom, som for længst skulle have været byfornyset, er interesseret i, er at få den kondemneret og revet ned? Er det løsningen på boligproblemet, at en ejer bare skal have lov til at lade det hele køre i sæk, i årevis lade være med at vedligeholde, og når det så bliver nødvendigt at gribe ind med byfornyelse, så bare lade være med at udarbejde et byfornyelsesprojekt, og at myndighederne bare må sidde og kigge på? Det er jo det, Søren Pind gør